

само презъ страдания и жертви — „блаженитѣ, святи жертви“. Въ такъвъ смисълъ той е най-горещиятъ пропагаторъ на висока културностъ, на вѣчно усъвършенствуване и развитие, какъвто до сега другъ не сме имали.

И при все това, нѣщо прѣчи да можемъ напълно да почувствуваме и оценимъ хубоститѣ и богатото съдържание на неговата поема. И причината за това не е въ недовършеността ѝ, а въ нѣщо друго: цѣлиятъ огроменъ материалъ въ нея е, бихъ казалъ, статизиранъ — не е раздвиженъ и влѣнъ въ стремителното течение на единъ живъ и увлѣкателенъ разказъ. — Липсва богата и сочна фабула и това, покрай мжчния му стилъ, най-много затруднява дори по-сериозния четецъ да се приобщи къмъ нея.

Именно за творения като „Кървава пѣсень“ най-вече важать думитѣ на Гете:

Gedichte sind gemalte Fensterscheiben.
Sieht man von Markt in die Kirche hinein,
da ist alles dunkel und düster . . .

Kommt aber nur einmal herein!
Begrüsst die heilige Kapelle!
Da ist's auf einmal farbig helle,
Geschicht und Zlerrat glänzt in Schnelle,
bedeutend wirkt ein edler Schein.

Да, трѣбва да „влѣземъ“ въ нея, за да почувствуваме, както въ вжтрешността на великолепенъ храмъ, благородния блѣсъкъ на неподозиранитѣ ѝ съкровища.